

BULLETIN

Europese provincie van de Kruisheren



Nummer 1, januari 2017



Van de Redactie

Ik hoorde vroeger mensen dikwijls zeggen als ze spraken over toekomst, over dingen die nog moesten gebeuren "als Godblift". Een mooi gelovig gezegde is dat "als het God belieft". Een uitspraak die getuigt van een diep geloof in God die ons leven draagt en vraagt dat zijn wil in ons leven moge gebeuren. Een uitspraak die zegt dat we wel onze toekomst zelf opbouwen maar toch niet volledig in handen hebben, dat we ook moeten kunnen aanvaarden wat in ons leven op ons afkomt maar ook dat God achter ons blijft staan in onze vreugde én in ons verdriet. Moge deze uitspraak "als het God belieft" in onze gedachten blijven en op onze lippen liggen in dit nieuwe jaar.

We zijn het nieuwe jaar 2017 binnen gewandeld, terugblikkend op het voorbije en kijkend naar de toekomst, met gevoelens van dankbaarheid en verwachting, van vreugde en soms wel angst, alleszins met de vraag die we pas volgend jaar, deze tijd, kunnen beantwoorden: wat zal het nieuwe jaar 2017 ons brengen? In de voorbije weken werden vele mooie wensen uitgesproken en neergeschreven. Wensen die allemaal neerkomen op dit ene verlangen: gelukkig zijn, want dat wil toch iedereen van ons. Geluk is als een edelsteen die fonkelt in zijn vele facetten. Het heeft te maken met gezondheid, met financiële draagkracht, met succes in het leven. Die-

per nog, het heeft te maken met vriendschap en waardering, met aanvaard en bemind worden, met tevredenheid en de vreugde van onze inzet voor elkaar. In zijn diepste kern heeft het te maken met levenszin, met geloof in God die ons leven draagt, met geloof dat zijn hand ons niet loslaat, dat zijn glimlach naar ons gericht blijft.

De maand januari wordt ook nieuwjaarsmaand genoemd. Daarom ben ik nog niet te laat bij het verschijnen van Bulletin om in naam van de redactie mijn wensen uit te spreken.

Moge God u zegenen met licht in uw ogen, met grond onder uw voeten, met een thuis waar liefde woont.

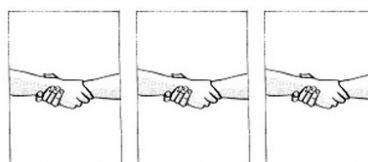
Moge God u zegenen met woorden die wegen wijzen naar elkaar, met bevrijding uit wat je beklemmt, met een toekomst die gelukkig maakt.

Moge God u zegenen met gebaren die troosten, met woorden die je wakker schudden en met handen die het wonder wijzen.

Wees zelf een zegen voor je medemens.

Ik wens u allen een zalig en gelukkig nieuwjaar!

Willy De Bolle



TER OVERWEGING

*Zoals de nieuwe bloesem van de lente
nog in de winterknop zit...
zo sluimert God in onze grijze dagen.
Zijn liefde is de dageraad
lang voor de dag begint.
Zei Jezus tot de eerste vrienden:
'Laat je netten los
en laat je bootje achter op het water.
Geloof dat God al bezig is,
Hij komt, geruisloos als de lente.
Hij breekt de winterknoppen
van je leven open.
En doet de koude ijslaag
van het kwaad ontdooien.
En waar je hart nog bedroefd was
breekt nu de blijdschap open.
Laat je netten los...*

*Blijf niet verstrikt in alledaagse dingen.
Laat God, in al zijn heerlijkheid,
de felle lente zijn die in jouw leven
een grote liefde doet ontspringen.'*

Manu Verhulst



Nieuws uit de gemeenschap van Hannut

door Pol Gorissen, o.s.c.

In het december-nummer van Bulletin schreven we dat pater Paul Delbrassine op 28 november 2016 getroffen was door een trombose [herseninfectie], waardoor hij niet meer kon spreken. Hij verbleef drie weken in de kliniek St. Joseph in Luik, waar we merkten dat de situatie in de kliniek (vier personen op één kamer) stilaan onaangenaam werd. Daarom is hij op 19 december terug naar het klooster kunnen komen, en we zagen dat dit hem goed meeviel.



Cfr. Delbrassine weer thuis

Daar hij al eerder last had van diabetes, komen de verpleegsters 3x per dag voor controle en injectie van insuline. Dat is een goede verzorging voor hem, maar ook een geruststelling voor ons.

Daar wij merkten dat hij beter reageert op Nederlands dan op Frans (althoewel hij perfect tweetalig is) hebben we gezorgd voor twee Nederlandstalige logopedisten uit Landen, die om de beurt met hem komen oefenen. Intussen is het schrijven iets beter geworden en kan hij ook weer wat lezen, maar het spreken blijft nog heel moeilijk. Hij krijgt ook hulp van een Nederlandstalige kinesist [fysiotherapeut]; met zijn rollator wandelt hij regelmatig door het klooster en komt hij ook naar de refter (zijn ledematen zijn niet verlamd). In de keuken zorgen ze er voor dat het eten fijn gemalen is, zodat hij zich niet zou verslikken. Paul is moedig, maar het moet hem zeker erg zwaar vallen zich niet te kunnen uitdrukken. Laten wij al-



len die intentie dan ook meenemen in ons gebed.

Traditiegetrouw hielden we op donderdag 5 januari een ontmoeting met confraters. We waren dan ook allen samen met 15 aan tafel. Na een ontvangst bij een tas koffie, trokken we naar de kapel voor een mooi gebedsmoment, voorbereid en geleid door confrater Aristide.

In plaats van een traditionele hymne gebruikte hij als inleiding een tekst van Charles de Foucauld, waarin deze zijn dankbaarheid uitspreekt voor de goedheid van God ten aanzien van ons mensen. De antifonen bij de psalmen waren hedendaagse (en soms Afrikaanse) wijsheden. Volgde dan een lezing uit de Brief van de apostel Paulus aan zijn vriend Titus (Titus 2,11-14), waarin Paulus uitdrukkelijk zegt dat de genade van God zichtbaar geworden is door de menswording van zijn Zoon, de Kristus.



In zijn homilie legde Aristide de klemtoon op de zending die wij als Kristenen ontvangen: trouw te zijn aan die mensgewor-

den Zoon van God. Hij gebruikte daarbij de Franse term: "Le Fils éternel du Père", en verwees naar confrater Jan Koopman zaliger voor wie deze waarheid wel het stokpaardje was. Die trouw is maar mogelijk als er echte liefde is: liefde tot God, tot onszelf en tot de naaste. Liefde die slechts mogelijk is als wij echt "mensen zijn, gegeven aan God".



Na het gebed was er de gelegenheid om de vele Kerstkribben van confrater Patrick te bewonderen; gans ons huis staat inderdaad in het teken van Kerstmis.

Na een glaasje en een heerlijk middagmaal, kregen we de kans om een CD over de solemnele professie op 14 september in Mulo (Kongo) te bewonderen. Confrater Olivier van de missieprokuur in Sint Agatha had hiervoor gezorgd, en het was de moeite waard.

Zoals andere jaren mogen we ook nu weer zeggen: zulke ontmoeting is voor herhaling vatbaar!

Intussen is het reeds 11 januari: aan u allen van harte een goed en gezegend nieuw jaar 2017.

Nieuws uit de gemeenschap in Maaseik

door Huub Wagemans, o.s.c.

Dit jaar is de Kersttijd uiterst kort geweest. De tijd door het jaar zijn we nu ingestapt. We mogen terugblikken op een mooie tijd met goed verzorgde en druk bezochte vieringen in een prachtig versierde kerk rond

de welbekende kerstkribbe. Dit Kerstfeest bracht ons koor 'De Karolingers', naast enkele bijzondere en veelal gewone en bekende kerstliederen, het kyriale van J. Vermulst ten gehore: "Missa Sancti Johannis



Baptistae". Bijzonder was dat op dit bijzonder geboortefeest een vijftiental kinderen van koorleden en getrouwe kerkgangers een eigen koor vormden. Deze kleintjes brachten enkele kinderkerstliederen tijdens de avondviering en de dagmis ten gehore. Kinderlijk mooi. Het slotlied "Door de liefde laat u wekken", ingezet door beide koren, werd een welluidende samen-zang met alle mensen en een goede aanzet om de uitgezongen vrede aan te zeggen en toe te wensen aan elkaar.

Tweede Kerstdag had traditiegetrouw de Kerst-samen-zang 'U zijt wellekome' plaats in onze andermaal goed bezochte kerk. Deze zangnamiddag ging door op initiatief van de culturele kring het Davidsfonds van Maaseik. Het samen zingen van Vlaamse kerstliederen riep dezelfde authentieke kerstsfeer op van daags tevoren. En zo werd de zingende gemeente automatisch meegenomen in het kerstverhaal. Van 'Maria die zoude naar Bethlehem gaan' en 'De herderkens lagen bij nachte' tot het steeds weer ontroerende 'Stille nacht', verweven met 'Susa nina', afwisselend solo, mannen/vrouwen en samen gezongen.

Derde nieuwjaarsdag arriveerde hier confrater Klaus Coolen uit Wenen voor een tiental dagen familiebezoek en rustgevende relax alvorens er weer aan te gaan staan in parochie en decanaat in de Oostenrijkse hoofdstad.

Het is dit jaar 250 jaar geleden dat de Maaseiker prior Joannes Henricus Vossen (1748-1770) de opdracht gaf aan Jakob Couven, zoon van de beroemde Akense bouwmeester Joseph Couven (1701-1763) tot de bouw van onze Sint-Jakobskerk, ter vervanging van de oude Sint-Jakobskapel, een laat gotisch bouwwerk dat werd afgebroken. De nieuwe kloosterkerk werd in 1767 gebouwd in Lodewijk XV-stijl of rococo. De sluitsteen met het jaarschrift boven

de getoogde hoofdingang getuigt ervan: "In CrVCe MVnDI saLVs".



De Maaseiker prior Vossen

[Voor wie meer wil weten verwijs ik graag naar de driedelige brochurebundel "De St.-Jakobskerk en de kruisheren in Maaseik", samengesteld door confrater Roger Janssen bij gelegenheid van de jubileumviering van 800 jaar Kruisheren op 17 oktober 2010. Deze bundel werd toen als aandenken aan alle kerkgangers aangeboden en is nog steeds gewild door geïnteresseerde (toeristische) kerkbezoekers. Deze bundel blijft verkrijgbaar bij de auteur.]

De volledige restauratie van deze kerk, begonnen met een voorafgaande uitgebreide dossierstudie en geleid door prior L. Kreuwels en na zijn overlijden in 1995 verdergezet door prior M. Martens, startte effectief in 2001. Deze werd einde 2016 afgesloten met o.a. het verven van de twee pilaren en de balustrade van het oksaal, het reinigen en in orde brengen van de orgelkast. Het vrijleggen van het tweede gedeelte van de tot nu toe ondergepleisterde en



dus ongekeken muurschilderingen kwam toen ook aan het licht (zie Bulletin 2015, augustus, p. 112-113 en september, p. 136). Onderhoud blijft evenwel een voortdurend agendapunt. De laatste fase van de

werkzaamheden aan de buitenkant van de zuidgevel (Bosstraatkant), gepland voor het begin van dit nieuwe jaar, kent enige vertraging omwille van de gekende weersomstandigheden.

Nieuws uit Sint Agatha

door Joe Op de Kamp, o.s.c.

Onze medebroeder Kambale Mwanomolo Oscar volgt tijdens het lopende studiejaar in het Franse 'Centre Sèvres' een vormingsprogramma voor verantwoordelijken voor vorming in het religieuze leven. Hij heeft in de communiteit te Sint Agatha zijn kerstvakantie (21 december – 02 januari) doorgebracht.



Cfrs. Oscar Mwanomolo en Joe Op de Kamp

In vervolg op het jongste overleg vanuit onze communiteit met de directeur en de administrateur van het Erfgoedcentrum, hebben prior provinciaal Peter Snijkers en ikzelf op 05 januari vergaderd met vertegenwoordigers van het bestuur van de parochie H. Martinus te Cuijk en van de Sint Aagtse contactgroep 'Rondom de Toren'. Onderwerp van het gesprek waren de huidige relaties en samenwerking met elkaar.

De prior provinciaal vertrok op 08 januari voor een bezoek aan de medebroeders Tiago van Winden en Leo Bogaartz in Belo Horizonte (Brazilië). Hij zal op 21 januari naar Europa terugkeren.

Op maandag 09 januari was het zo ver dat in Sint Agatha de restauratie van het kerkdak werd aangevat. In het 'Nieuws uit Nederland' heb ik midden 2016 daarvan al gewag gemaakt.

Met vice provinciaal Roger Janssen heeft ondergetekende op vrijdag 15 januari de recepties bezocht die te Denderleeuw werden gehouden, onder andere als besluit van de overdracht van het eigendom aan de scholengemeenschap IKSO.

De Nederlandse kerkhistoricus dr. Jan Jacobs heeft *"een monument geschreven voor alle Nederlandse kapucijnen die er sinds de oprichting van die orde zijn geweest"*. Aldus Stijn Fens in het artikel 'De orde van de heilige slordigheid' (nieuwsblad *Trouw* – katern *de Verdieping* van dinsdag 03 januari 2017, pagina's 8-9). Behalve verscheidene elementen uit de hendaagse periode (1850 – ...) die ik gelijken vind op ons eigen wedervaren treft me in het bijzonder Jacobs' uitspraak: *"De kapucijnen zijn er na de crisis van de jaren zestig niet in geslaagd zichzelf opnieuw uit te vinden."* Fens vervolgt: *"Jacobs citeert broeder Fructuosus die over de neergang van de orde opmerkte: 'We hebben ons werk gedaan, we kunnen gemist worden.'"*

De complete referentie van het boek is: Dr. Jan Y.H.A. Jacobs, ***In de schaduw van Franciscus. De Nederlandse Minderbroeders-Kapucijnen***, Uitgeverij Valkhof Pers, 518 pagina's, ISBN 978 5625 468; prijs: 29,95 euro.



Berichten uit de provincie Sang Kristus, Indonesia

door Fons Bogaartz, o.s.c.

Kerstmis... Dat feest was voor mij dit keer toch wel anders dan andere jaren. Ik lag namelijk in het ziekenhuis. Met Kerstnacht toch naar de kapel gereden in een rolstoel, en in de sacristie de nachtmis gevolgd. Ik vond het "heerlijk"! Even weg van die viermuren-ziekenkamer... Samen zingen en bidden... ik heb ervan genoten. Op de Kerstdag zelf werd ik 's morgens om even voor achten naar de kapel gereden... ook deze eucharistieviering deed me goed. Toen ik teruggereden was naar mijn kamer stonden daar al een tiental parochianen me op te wachten Nadat we elkaar "SELAMAT HARI RAYA NATAL" gewenst hadden, stond ik voor een verrassing. Een echtpaar overhandigde mij twee grote transparante plasticzakken vol met cadeaus in rood crêpe papier met strikje ingepakt. Ik dacht wat krijgen we nou? Dat waren cadeaus die zij hadden klaargemaakt voor de verpleegsters en verplegers, voor de schoonmaakdienst en het keukenpersoneel op mijn afdeling die mij 12 dagen lang hadden verzorgd in het ziekenhuis... En of ik die pakjes wilde uitdelen. Ik was echt stom verbaasd dat zij op dat idee waren gekomen. Geweldig. Ik zei dat het personeel van mij als patiënt geen cadeaus mogen aannemen... Het is beter als jullie samen dat doen. En dat deden ze. Na enige tijd kwamen ze beiden terug, ontroerd... Natuurlijk is het meeste personeel Islamiet en die wisten niet wat hen overkwam toen zij een kerstcadeau kregen als dank dat ze zo goed voor de pastor hadden gezorgd. ...Dus ook van die kant ontroering. Deze simpele gebeurtenis deed mij Kerstmis 2016 in het ziekenhuis ervaren als een betekenisvol feest. Zo veel spontane goedheid

bij elkaar op een klein hoopje. Echt Kerstmis wat mij betreft!

De toestand in West Java (Bandung is daar een deel van). Nu we het toch over Kerstmis hebben. Dit jaar leek het wel of we weer terug waren in de jaren eind 90. Alle kerken werden voor de eerste nachtmis gescreend, met detector werden alle hoeken en gaatjes onderzocht. Daarnaast werden de kerken tijdens de nachtmissen en op kerstdag bewaakt door politie en wat daar onder valt. De gouverneur van West Java kwam op vele plaatsen polshoogte nemen, evenzo de burgemeester. Waarom toch? De laatste jaren leek de situatie toch redelijk veilig; er gebeurt toch niks bijzonders! En dan toch al dat politiegedoe.

Bepaalde fundamentalistische groeperingen zijn weer in heftige beroering gekomen. Zeer waarschijnlijk opgehitst en gemotiveerd door oud-politici die hun vergaarde rijkdommen willen veiligstellen. Wat is er aan het handje dat zij nattigheid voelen? Dit: om de corruptie te bestrijden en om belastinggelden te kunnen innen die nodig zijn om het land vooruit te helpen, is er een amnestieregeling uitgevaardigd welke geldt tot maart '17. Heeft men dan nog niet zijn/haar ware rijkdom opgegeven bij de belastingdienst, en komt men daarachter (en dat doen "men"), dan krijg je zware boetes. Heel de corrupte regeringskliek van vroeger prakkiseert er niet over om hun met corruptie verkregen rijkdom aan te geven. Het komt hen beter uit de regering eventueel omver te werpen en iemand in het zadel te helpen die hen goed gezind is. Grof gezegd: "Blijf van mijn centen af... anders maken we de maatschappij onveilig en gooien we de regering in de sloot". Dat lijkt



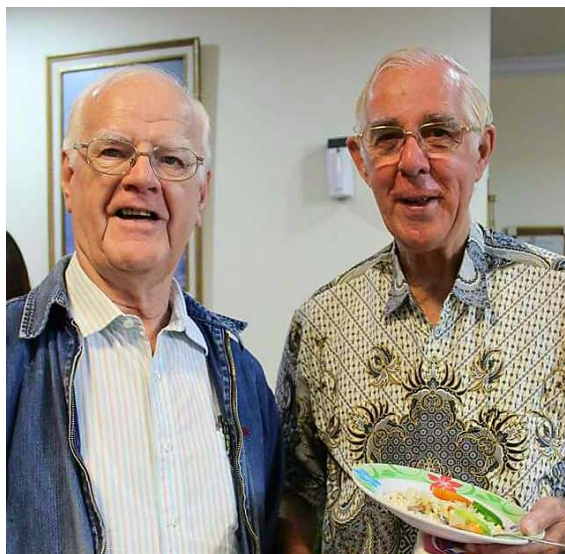
m.i. achter al die enorme protesttochten te zitten en ook achter het proces tegen de gouverneur van Jakarta, Ahok wordt hij genoemd, een protestant, en ook nog eens een chinees (het kan niet "slechter", ha-ha..). Juist de weinige goeie krachten worden zwart gemaakt, zoals ook de president, die geweldig zijn best doet om het land op de goeie weg te krijgen, de burgemeesteres van Surabaya, een prachtvrouw, idealiste maar ook realiste, en de burgemeester van Bandung. Prima mensen, maar... met vele vijanden uit de zwarte, corrupte hoek van ons land.

Situatie in ons klooster in de jl. Sultan Agung:

Confraters **Sukarno** (80 jaar) en **Putranto** (72) hebben beiden in het ziekenhuis gelegen. Putranto met o.a. een zeer hoog suikergehalte dat nu weer wat is bijgesteld, en Sukarno met verschillende inwendige kwalen. Ook hij maakt het nu beter. Rob Stigter en Toon Rutten maken het best.

Leo van Beurden is niet ziek, maar heeft toch wel problemen met zijn polsslag die soms erg laag is, even wegvalt etc. Hij heeft daarom een dag en een nacht lang met een apparaatje op zijn borst rondgelopen welke alle onregelmatigheden van

hartslag nauwkeurig aangeeft. Het resultaat van dit 24 uur onderzoek is nog niet bekend.



Cfrs. Fons Bogaartz en Leo van Beurden

Hij werd afgelopen 26 december 74 jaar. Hij en ik zwemmen twee maal per week in een zwembad van het hotel dat naast de kathedraal staat. Zeer ontspannend. Soms toch wel erg koud water. Maar... je laat je niet kennen als je in het bad kleine kinderen ziet zwemmen... Wat jij daar grote lummel aan de rand van het bad! Aarzen? Nee toch, hup, "inside the water", zegt Leo dan. En plons, we storten ons beiden in de ijspoel. Na een rondje voelt het water toch wel prettig en verfrissend aan.

Nieuws uit Uden

door Bert van de Ven, o.s.c.

Laat ik nog even terugkomen op 15 december 2016, zogezegd onze Sinterklaasavondviering.

Weet u het nog? We hadden toen onze jaarlijkse Chinees-Indische maaltijd. Tijdens die maaltijd nam rector Rein Vaanhold even het woord, voor een korte 'tafelrede'. Rein verwoordde even het waarom, de reden dus van dit eenmaal per jaar in deze setting samen aan tafel gaan; het is bedoeld

als blijk van dank en waardering van ons als Kruisheren Uden t.a.v. onze 3 mantelzorgers (en hun respectievelijke partners op de achtergrond); dank voor hun werk en zorg, vooral voor de manier waarop zij dat doen.

Op welke manier zij dat dan doen? Ik had de neiging om dat hier persoonlijk in te vullen als luisteraar en tegelijk ook betrokkene in deze aangelegenheid. Bij nader in-



zien laat ik dat hier en nu echter achterwege; ik zou daar een apart artikeltje aan moeten wijden; wie weet, komt dat in de loop van dit jaar 'n keer.

Hoe dan ook, Rein noemde onze mantelzorgers 'engelen' en hun partners op de achtergrond 'aartsengelen'. Tegelijk gaf hij blijk van zijn juiste inschatting dat zij en wij allen wel voldoende aards zijn gebleven, om op prijs te kunnen stellen dat we deze maaltijd zouden afronden met ijs en warme kersen en daarna nog koffie of thee voor de liefhebbers. Alles bijeen een heel geslaagd en aangenaam samenzijn in de laatste maand van het jaar, midden in Adventstijd (in de sfeer van Gaudete, niet... 'koud eten', hoewel dat ijs...).

Ook onze kerstmaaltijd is volgens plan op een rustige en toch ook vlotte manier verlopen, ook in Huize Sint Jan, maar nu in een wat kleinere, aan onze groep aangepaste ruimte, mooi licht, met uitzicht op de binnentuin; we waren met een mooie groep van 10 deelnemers. De 3 anderen van ons totaal van 13 hier in Uden waren dus om een of andere reden verhinderd. We kregen hetzelfde menu aangeboden als de andere bewoners en/of gasten van Huize Sint Jan. Daarom verliep alles gemakkelijk en vlot, waar we ons ook best goed bij voelden.

Tussen Kerstmis en Nieuwjaar hebben we hier in Uden diverse mensen even op bezoek gehad. Allereerst Karin Bodewes, de voor ons inmiddels bekende nicht van Louis Sips. Vanuit Groningen was zij vlak na Kerstmis anderhalve dag bij haar oom Louis op bezoek. Op dinsdag 27 december trakteerde zij ons bij het koffie-uurtje op een lekkere kerststol, ook in verband met haar verjaardag op de volgende dag. Op die dinsdagmorgen hadden we ook even bezoek van enkele jongere Kruisheren, name-

lijk Herry Sailan en Olivier Mbusa Machozi van de missieprocuur, samen met nog een andere jonge Congolese medebroeder, met de naam Oscar Mwanamolo. Daags erna kwam ook Pierre-Paul Walraet ons even begroeten bij ons samenzijn van rond 10.00 uur, om daarna nog voor het middaguur ook bij anderen even langs te gaan.



Cfrs. Olivier en Oscar op bezoek in Uden bij broeder Anicetus

Op zaterdag, 31 december was er vanuit onze Kapelgemeenschap Ter Linde de jaarlijkse Wereldvredeswandeling gepland van 09.30 t/m 12.15 uur, om bij 4 gebedshuizen van andere geloofsgemeenschappen, o.a. een moskee, even op bezoek te gaan, maar de straten en wegen waren spiegelglad door nachtelijke ijzel, zodat die happening niet kon doorgaan. Vanuit onze kennissenkring kwamen er in de vroege ochtend al enkele berichten binnen van mensen die lelijk ten val gekomen waren, met als gevolg een gebroken pols, pijnlijke kneuzingen en/of ander lichamelijk letsel.

Wel ging het tweede gedeelte van die dag gewoon door; van 12.45 – 14.00 uur was een mooie groep deelnemers in onze kapel bijeen voor de wereldvredesmeditatie, met ook muziek en zang en voorlezing van enkele korte teksten. Op diverse plaat-



sen in Nederland en omliggende landen werd er ook om precies 13.00 uur zo'n meditatiebijeenkomst gehouden waardoor alle positieve energie gebundeld wordt. Rein Vaanhoud leidde deze bijeenkomst in door een korte overweging rond het thema 'Verbinding zoeken'; trachten te leven met een open houding naar anderen en de wereld om ons heen; leven en werken in verbondenheid en solidariteit met mensen in nood en met allen die verlangen en streven naar gerechtigheid en vrede in deze wereld voor iedereen.

Mooi hierop aansluitend kunnen we hier vermelden dat de Adventsactie, vorige maand gehouden in onze kapelgemeenschap ten bate van het Medisch Centrum van Kruisheer Fons Bogaartz in Bandung (Indonesië) het mooie bedrag van 2.149,85 Euro opgebracht heeft. "Hierdoor kunnen weer veel arme patiënten worden geholpen!", lezen we hier in de Kapelpost van januari 2017.

Wel en wee van enkelen van ons hier in Uden

Manus Hubers is 's nachts of in de vroege ochtend van 30 december ten val gekomen vóór zijn bed. Gelukkig had hij, zoals later bleek niets gebroken, maar hij voelde wel veel pijn, wellicht vanwege kneuzingen e.d. Met pijnstillers werd en wordt dat euvel nu nog steeds zo veel mogelijk verholpen, zodat hij toch regelmatig kan deelnemen aan ons koffie uurtje van 10.00 uur.

Ton Lafeber heeft meteen aan het begin van het Nieuwe Jaar resoluut het moedige besluit genomen, geen auto meer te gaan rijden. Binnen twee dagen is toen geregeld dat zijn garagehouder/autodealer zijn wagen zou keuren en verkoopklaar zou maken en de redelijke prijs ervan zou bepalen. Dat alles is ook gebeurd in de eerste helft

van deze maand januari. Ook diende zich toen heel gauw een belangstellende koper aan vanuit onze eigen vrienden/kennissenkring en kreeg Ton's wagen dus vlot een mooie nieuwe bestemming. Wellicht kan dat voor Ton zoiets betekenen als pleister op de wonde van het toch wel abrupte verlies van zijn eigen vertrouwde vervoermiddel. Het zal best wel 'even' wennen zijn aan deze ingrijpende beperking van zijn bewegingsvrijheid. Daarom Ton, van harte veel sterkte gewenst en een dikke 'Proficiat' met deze wijze persoonlijke beslissing!

Wie het over het algemeen heel goed kan vinden met Ton is onze Jan van Doren. Hopelijk is dat in deze aangelegenheid ook het geval. Niet dat Jan afstand moet doen van een eigen voertuig. Integendeel, hij heeft een prachtige rollator; wel eens de 'rolls royce' onder de rollators genoemd. Hij gaat die geleidelijk aan ook meer waarderen en gebruiken. Maar het lastige winterweer van de laatste weken speelt hem nu parten; stevige vrieskou, ijzel, soms ook sneeuw, ijzige wind en verraderlijke gladheid.



Ijs en sneeuw in Uden

Deze winterperikelen betekenen voor Jan een sterke beperking van zijn bewegingsvrijheid. Als wij hem dan in zulke omstandigheden sterk afraden de straat op te gaan, krijgt hij wellicht nog sterker het gevoel en de reactie van "zie je wel, ik mág



niks, helemaal niets!" Soms zegt hij ook: "Ik ben moe van het niks doen!". Niet helemaal onwaar; zijn ergernis over zijn niets mogen/kunnen doen maakt hem moe, maar zijn vermoeidheid wordt natuurlijk ook veroorzaakt door diverse lichamelijke en mentale mankementen. Momenteel ook door zijn verkoudheid. Maar soms zegt Jan dan: "Ik ben lui, gewoon lui" en als hij dan enkele keren hoest, zegt ie licht glimlachend, zo half voor zich uit: "Dat hoesten is gewoon aanstellerij, is om jullie aandacht te trekken". Als hij dan van tafel opstaat, bijvoorbeeld, laat hij erop volgen: "Kom op, kop op, moed houden; we doen er maar mee hin; geduld, paciência!". Als medebroeders om hem heen, vragen wij ons nogal eens af hoe daar op een goede manier op te reageren; wat niet zeggen en doen, en wat eventueel wel? We zijn het er samen wel over eens, meen ik, dat we samen proberen de lichtzijde van ons leven te zien, te zoeken en te zien wat nog wél kan en wat er aan positiefs te doen en te beleven valt. Dat is op een positieve manier 'afleiding' zoeken; wegleiding, weg uit een doodlopend straatje, en via omleiding weer de juiste oriëntatie vinden, met een mooi of toch ruimer uitzicht.

Ook Frans Dortmans is het nieuwe jaar met iets nieuws begonnen. Al in de eerste week van januari is hij samen met mantelzorger Martha naar een audicien gestapt. Heeft nu voor beide oren een hoorapparaatje. Nu er nog op de goede manier mee leren omgaan (met de nodige zorgvuldigheid) en er op de juiste manier gebruik van maken. Daar zal best wel wat tijd mee gemoeid zijn, maar het jaar is nog lang.

Voor Broeder Anicetus van der Heijden begon dit jaar niet zo aangenaam. Daags na Nieuwjaar kwam voor hem het overlijdensbericht van zijn 3 jaar oudere broer

Huub. Overigens niet zo onverwacht. Vlak voor de jaarwisseling was Anicetus nog bij hem op bezoek geweest en heeft toen bewust afscheid van hem kunnen nemen. De uitvaartdienst voor Huub was op zaterdag 7 januari. Ook op die zaterdag waren de weersomstandigheden bar en boos; op de voormiddag sneeuw en later op de dag ijzel. Toch was het een drukbezochte afscheidsviering. Dat moet voor Anicetus en zijn familie zeker een troost en steun zijn geweest.

Eucharistie in onze huiskamer



Confraters vieren samen Eucharistie

Op maandag, dinsdag en vrijdag hebben we een Eucharistieviering in onze huiskamer. Op woensdag- en zaterdagmorgen is er een Eucharistieviering in een (veel) grotere ruimte van hier Huize Sint Jan, bedoeld voor de bewoners en gasten van dit huis. Bijna steeds is mijn broer Jan dan als de pastor van dit huis de voorganger. Alleen op dinsdag- en donderdagmorgen is er sinds begin dit jaar 2017 nog een Eucharistieviering in de Kruisherenskapel en wel bij Onze Lieve Vrouw ter Linde. Daar is Frans Dortmans meestal de voorganger.

Tot zover voor deze keer mijn info vanuit Uden. Ik wens jullie allen en ook mijzelf veel sterkte toe in deze wintertijd, hopelijk zonder serieuze uitglijders, allereerst in letterlijke zin bedoeld!



Nieuws uit Belo Horizonte

door Tiago van Winden, o.s.c.

De Heer ziet en roept. Gisteren was het een historische dag voor de parochie 'Nossa Senhora Mãe dos Homens'. Al lang tevoren aangekondigd kwam bisschop Dom João Justino met de nieuwe diocesane priester Ismar om hem te installeren als de nieuwe zielzorger in stadswijk Nova Vista. Er waren veel mensen aanwezig; ze deden goed mee. Op het gestelde uur gingen we in processie van achter uit de kerk naar voren: Dom João Justino, twee Kruisbroeders, Leonardo Bogaartz en Tiago van Winden, en de nieuwe zielzorger padre Ismar. De bisschop bedankte allereerst de Kruisheren. Hij drukte zich als volgt uit. Er was een band gegroeid tussen de parochie en de Kruisheren vanwege drie kenmerken: zendingsbewustheid (Missionariedade), eenvoud (Simplicidade) en sympathie (Amabilidade). Als laatste van de kruisbroeders, die de titel van pastoor had, kreeg Leonardo een mooi officieel document met zijn nieuwe titel 'Pároco emérito da paróquia Nossa Senhora Mãe dos Homens' [Emeritus-pastoor van de parochie]. De lezer kan het zien op de foto van het document.

De nieuwe zielzorger werd geïnstalleerd. De bisschop haalde een stukje aan

van de priesterwijding, waarin de beloften van gehoorzaamheid aan de bisschop en zijn opvolgers, de verkondiging van het evangelie en de zorg voor de parochianen tot uiting kwamen; met zijn hand op het evangelieboek, herhaalde Ismar deze momenten uit zijn priesterwijding. De nieuwe pastor is 27 jaar priester, zorgt voor zijn moeder, is leraar op de universiteit en beschikt over een auto. Woensdag aanstaande komt hij ons bezoeken om concrete afspraken te maken.

De bisschop was gelukkig in zijn preek waarin hij eraan herinnerde dat in het Doopsel en Vormsel, alle aanwezigen betrokken zijn op de Heer en op elkaar voor een goede samenleving: het Rijk Gods ('venha a nós o vosso Reino').

Tijdens en de plechtigheid werden foto's genomen, waarvan je er enkele hierbij afgedrukt vindt. Sommige dingen kunnen opvallen: het jeugdige muziek, die met enkele instrumenten de volkszang ondersteunt. Kenners wijzen de figuren van enkele politieke mensen aan, zij hebben een goed verleden in de wijk Nova Vista.



De emeritaats-oorkonde voor cfr. Leo Bogaartz en de parochiekerk NSMH



Uit het fotoarchief van de Europese provincie (25)

door Roger Janssen o.s.c.

Canonieke visitatie op Java in 1930 door magister-generaal Wilhelmus Antonius van Dinter



*Op de foto zien we achter: Anton van Asseldonk, Marinus Nillesen, Jacobus Goumans, Johannes Finkelnberg, Joannes de Rooy en Antonius Piets.
Voor: Mgr. van Velsen en magister-generaal van Dinter.*

Een foto uit 1930 roept herinneringen op aan de eerste canonieke visitatie door magister-generaal Wilhelmus Antonius van Dinter (1869-1940) bij de kruisheren in de Javamissie. Graag geven we een beetje uitleg bij deze foto als voorsmaak op het boek over de Kruisherenmissie in Indonesië, dat later in 2017 zal verschijnen...

Tot 1926 werd de missionering van heel Java toevertrouwd aan de Nederlandse jezuïeten. Om het bekeringswerk intensiever en doeltreffender te maken besloot de *Propaganda Fide*, in overleg met de Apostolische Vicaris van Batavia, Mgr. van Velsen,

om het gebied te verkavelen en de afzonderlijke delen toe te vertrouwen aan de zorgen van Nederlandse leden van andere orden en congregaties, met de bedoeling er zo vlug mogelijk zelfstandige kerkelijke gebieden van te maken. Uiteindelijk genoten de Kruisheren en de missionarissen van het H. Hart de voorkeur. De Kruisheren mochten gaan werken in Pekalongan of Krawang (Midden- en Oost-Preanger). Pekalongan kon voorlopig bediend worden door drie missionarissen, die van de regering een subsidie zouden krijgen voor het onderhoud. De streek bood wel niet veel vooruitzichten. Kardinaal van Rossum, de



kardinaal-protector van de Orde van het H. Kruis, drong er daarom op aan, dat de Kruisheren het andere gebied zouden kiezen. Hier was een degelijke residentie in Bandung, met een behoorlijke kerk, de Petruskerk. Het weggennet was er behoorlijk. Drie missionarissen zouden echter niet volstaan. Bovendien was hier geen subsidie vanwege de regering voorzien. Omdat van Rossum het verlangde, kozen de kruisheren voor Krawang: Midden- en Oost-Preanger. Het toegewezen arbeidsveld was zesmaal zo groot als Nederland en dicht bevolkt. Bij de volkstelling in 1930 zou blijken dat er ruim 6,5 miljoen mensen woonden en dat van de inheemsen slechts zeer weinigen gekerstend waren.

Voorlopig ressorteerde de Kruisherenmissie nog onder het Apostolisch Vicariaat van Batavia en vielen de kruisheren onder de jurisdictiemacht van Mgr. A. van Velsen S.J.¹ In dit vicariaat werkten 58 jezuïeten, 10 lazaristen en 5 karmelieten. Deze priesters werden bijgestaan door fraters, zusters en broeders, die er scholen, hospitalen en weeshuizen bedienden.



De prior van Uden, Hubertus Jacobus Goumans (1883-1953), werd als overste naar Java gezonden. Samen met hem vertrokken Marinus Antonius Nillesen (1896-1975), leraar aan het Udense Kruisherencollege en Joannes de Rooy (1891-1959), die enkele jaren voordien tot priester was gewijd en de theologische opleiding nauwelijks had beëindigd. Op 9 februari 1927 arriveerden de eerste kruisheren in Bandung. Het onthaal door de jezuïeten stelde

Goumans teleur. (...). *Het welkom was niet erg hartelijk. Nauwelijks zaten we in de auto of daar kwam de eerste bokking al: jelui kunt eigenlijk niks beginnen, jelui bent maar met drie en er moesten er zeven zijn. Ik antwoordde: we konden niet meer, anderen zullen wel spoedig komen, en ging er verder niet op in. (...).* Alleen konden de drie kruisheren inderdaad nog niet zo heel veel beginnen. Op korte tijd realiseerden ze niettemin heel wat. Achter de Petruskerk kwam een katholieke jongensschool, de Sint-Berchmans. Weldra volgde een tweede jongensschool, de Sint-Augustinus. De Maria-Elisabethvereniging werd in het leven geroepen, evenals de Damescongregatie, de Herencongregatie, militaire en andere bonden en tenslotte ook jeugdbonden. Bandung kreeg in 1929 een tweede kerk: de kerk van het H. Kruis. Ze werd omringd door de Maria-school en de Augustinus-school, zodat meteen een tweede parochie kon opgericht worden. Een pastorie en een parochiezaal werden in september 1931 gebouwd.

De kruisheren kregen hulp van de Zusters Ursulinen van Rome die in 1906 naar Bandung waren gekomen en ruime ervaring bezaten op onderwijsgebied (kleuter- en lager onderwijs en de kweekschool), vooral voor Hollandse en Hollands-Indische kinderen. De zusters begonnen weldra ook met een weefschool voor inlandse meisjes en stonden in voor de opvang van weeskinderen (de Camillus-stichting). De Zusters van Borromeüs van Maastricht kwamen in 1921 naar Bandung en namen de ziekenverpleging in handen. In 1930 kwamen de Broeders van de Heilige Aloysius van Oudenbosch naar Bandung en bouwden er van januari tot oktober 1931 een katholieke Mulo (meervoudig uitgebreid lager onderwijs) voor jongens.



Op 1 februari 1928 berichtte Goumans aan magister-generaal van Dinter, dat confrater van den Boer (1886-1940) was aangekomen. Deze kruisheer van Onamia werd voor drie jaar uitgeleend. Hij sukkelde met zijn gezondheid – hij was een suikerpatiënt – en had het drie jaar moeilijk om zich aan te passen aan het klimaat en de hoge temperatuur. Aanvankelijk werd eraan gedacht hem pastoor in Cheribon te maken, waar nogal wat Engelstaligen woonden. Maar dat verhaal ging wegens zijn wankelende gezondheid niet door. Twee andere missionarissen kwamen op 27 oktober 1928 toe in Bandung: Johannes Bernardus Finkelnberg (1902-1973) en Antonius Joannes Piets (1903-1964). Piets werd moderator van de jongelingen-vereniging. Hij kreeg ook de geestelijke leiding van de meisjescongregatie en moest catechismus geven op de H.B.S. Finkelnberg stond in voor de dienstreis naar Garut. Daarenboven zou hij catechismus geven aan de meisjes van de neutrale school. Tenslotte werd hij aangesteld als procurator in de plaats van Joannes de Rooy, die deze taak voorheen verrichtte. Finkelnberg nam van pastoor van den Boer de zielzorg over in het Gemeenteziekenhuis over. Iedere dinsdag ging hij er naartoe en bezocht de katholieke patiënten. Op 29 oktober 1928 vertrok Marinus Nillesen naar Cheribon, waar hij pastoor was benoemd.

Omwille van de snelle uitbreiding van Bandung besloten de kruisherer om op de Kebon Djamboe aan de grote postweg Soemedang, een nieuwe kerk te bouwen. Geassisteerd door de pastoors van den Boer en Piets legde pastoor Goumans op 21 juni 1929 de eerste steen. De nieuwe kerk werd toegewijd aan het H. Kruis en moest plaats bieden voor vierhonderd gelo-

vigen. De kruisherer hadden niet genoeg geld voor deze nieuwe kerk. Milde schenkers betaalden het altaar, de communiebank en ook de Kruisweg. Pastoor van den Boer ontving een fraai orgel met twee klavieren en voetpedalen.



De groene H. Kruiskerk in Bandung

In 1929 meldden zowel de kruisherer-missionarissen als Mgr. van Velsen dat veel te weinig kruisherer een veel te zwaar apostolaat moesten dragen. Zij stelden hulp voor van andere missionerende religieuze orden en congregaties. Van Dinter wilde er niet van weten. In St.-Agatha waren 82 scholastieken en novicen in opleiding. Binnenkort waren er dan ook genoeg missionarissen...

In het voorjaar van 1930 reisde magister-generaal van Dinter naar Batavia. Hij werd vergezeld door Anton van Asseldonk (1892-1973), die na het bezoek van de magister-generaal in Nederlands-Indië zou blijven. Op 23 mei 1930 opende van Dinter de canonieke visitatie. Ze werd op 5 mei gesloten met de aanstelling van Anton van Asseldonk tot missie-overste. De magister-generaal bezocht daarna nog tal van plaatsen en op 4 juli 1930 ving hij de thuisreis aan.



Noot

¹ Anton Pieter Franz van Velsen werd geboren in Overveen op 8 februari 1865. Hij overleed in Amsterdam op 6 mei 1936. Hij trad in bij de Jezuïeten en werd omstreeks 1895 tot priester gewijd. Hij reisde af naar Batavia in 1897. Hij was werkzaam als missionaris in Minahasa op Noord-Celebes tot 1919, toen deze missie werd overgedragen aan de Missionarissen van het Hei-

lig Hart (M.S.C.). Daarna was hij actief in Buitenzorg (Bogor). Op 12 februari 1924 werd hij benoemd tot apostolisch vicaris van Batavia en titulair bisschop van *Aezani*. Zijn bisschopswijding vond plaats op 13 mei 1924. Hij was de opvolger van Edmond Luypen die op 2 mei 1923 was overleden. In 1932 ontving hij eervol ontslag op eigen verzoek wegens zijn wankelende gezondheid.

Nieuws van het provinciaal bestuur

door Harold van Lent en Peter Snijkers, o.s.c.

Na het provinciaal kapittel in augustus 2016 is het provinciaal bestuur in de daar besproken vorm van start gegaan. Het dagelijks bestuur vergadert zeer regelmatig over wat 'de lopende zaken' genoemd kunnen worden. In de vergaderingen van de provinciaal met de provinciale raad worden alle bestuursleden bijgepraat en wordt besloten over die zaken waar de raad advies, instemming of goedkeuring moet geven aan de provinciaal conform onze provinciale statuten.



Het dagelijks bestuur

Het dagelijks bestuur vergaderde begin september, eind september en eind oktober. De aandacht ging daarbij met name uit naar de toepassing van het kapittelbesluit over de *modus vivendi* van de *filius provincialis*. Deze *modus vivendi* blijft onderstrepen dat wij als kruisheren allen geroepen zijn en blijven tot een leven in gemeenschap (kloosterleven). Doch om

diverse redenen (gezondheid, voor pastorale taken door de oversten benoemd, conflicten ...) leeft een aantal medebroeders reeds heel lange tijd buiten het klooster. De regelingen van de *modus vivendi* voor de *filius provincialis* willen duidelijk aangeven wat van deze confraters, in de uitzonderlijke situatie waarin zij als kloosterlingen leven, verwacht wordt conform de religieuze geloften en hoe hieraan gestalte gegeven wordt in de particuliere situatie waarin zij wonen en werken. Het is daarbij belangrijk dat ook de filii *provincialis*, net zoals de medebroeders die leven in één van onze kloostergemeenschappen, blijven werken aan de kwaliteit en de verdieping van het religieus leven als kruisheren. Daarbij willen wij met een open blik inspelen op gegroeide situaties, op de waarden en vereisten van ons kloosterleven en op de ontwikkelingen van de toekomst. Ook wij moeten in alle rust en met wijsheid zien hoe wij onze roeping en onze idealen als kruisheren en kloosterlingen gestalte kunnen blijven geven ook in de toekomst in een sterk gewijzigde context in onze provincie en in onze (West-Europese) samenleving.

De uitwerking van de *modus vivendi* vindt op meerdere aspecten plaats. Er wordt gewezen op de noodzaak van con-



crete vormen van verbondenheid, van relatie en betrokkenheid. En de *modus vivendi* wil deze vormen ook concreet tot uiting brengen. Bijeenkomsten, medewerking, allerhande diensten in commissies, voor confraters en de provincie zijn daarvan enkele voorbeelden. De inmiddels gebruikelijke persoonlijke (financiële) rapportage vindt zijn doorgang zoals voorheen. Voor ieder geprofest lid van de Orde is dat – of dient het dit alleszins te zijn – een vanzelfsprekend en logisch aspect van de gelofte van armoede. Waar nodig en of gewenst wordt bij het opstellen van die financiële rapportage graag hulp aangeboden vanuit de provinciale administratie. Deze rapportages worden verwerkt in de cijfers van de provincie en in de verdere opvolging.

Voor het contact met het provinciaal bestuur en met elkaar zullen filiusdagen georganiseerd worden. Deze bijeenkomsten (twee per jaar; één in het voorjaar en één in het najaar) hebben tot doel de verbondenheid met elkaar tot uitdrukking te brengen, het onderling contact alleszins ook op die dagen gestalte te geven, gelegenheid te bieden tot uitwisseling met elkaar, gelegenheid te bieden om bepaalde thema's, onderwerpen of concrete vragen vanuit de provincie en of de Orde met elkaar te bespreken.

Meer en meer zijn het dagelijks bestuur en het economaat van de provincie betrokken bij specifieke vraagstukken van individuele confraters en gemeenschappen. Daarover kunnen we hier en nu niet verder uitweiden of specifiek nieuws berichten. Goede hulp wordt aangeboden en situaties worden geregeld opgevolgd. Tegelijk ervaart het bestuur duidelijk dat het geen reddingsdienst is of kan zijn die zomaar opgeroepen kan worden om uit te rukken wanneer ergens

een ruwe landing gemaakt wordt of een probleem opduikt. Daarom is het belangrijk dat mogelijke probleemsituaties ruim op tijd gesignaleerd worden zodat tevoren al houdbare oplossingen voorbereid kunnen worden.

Het dagelijks bestuur onderhoudt een zo goed mogelijk contact met de gemeenschappen en met de lokale oversten. Ook in deze bestuursperiode zullen jaarlijks een tweetal bijeenkomsten worden georganiseerd voor overleg met de lokale oversten.



Het dagelijks bestuur draagt zorg voor een regelmatig, een goed en open contact met de prior-provinciaal van de proprovincie Congo om de ontwikkeling van de proprovincie volgens het groeiplan mee te ondersteunen, te coachen en te bemoeiden. Het dagelijks bestuur hield in oktober (na de extended General council in Rome) in Maaseik overleg met een goed gevulde agenda, met de prior-provinciaal. Ook daarbij stonden de situatie in de proprovincie, het lange termijnplan en de leiding van de proprovincie centraal. Momenteel is de proprovincie in volle voorbereiding van een cruciaal proprovinciaal kapittel (september 2017). Dit is een heel belangrijk kapittel en het laatste voor de voorgenomen verzelfstandiging tot Afrikaanse provincie in het jubileumjaar 2020



wanneer de Kruisheren precies 100 jaar aanwezig en werkzaam zijn in Congo. Het pro-provinciaal kapittel 2017 zal vanuit het langetermijnplan de verdere lijnen uitzetten voor essentiële volgroeiing van diverse vaardigheden, competenties en structuren. Ook de magister-generaal heeft toegezegd om zich hiervoor te willen inzetten in samenspraak, overleg en samenwerking met de provinciaal en zijn raad.



Na evaluatie is binnen het dagelijks bestuur een taakverdeling gemaakt. Zo zal Roger Janssen namens de prior-provinciaal de werking van het economaat aansturen (portefeuille: econoom) en de werking van de missieprocurator coördineren. Zoals eerder is hij ook de praktische procurator (materiële zaken) voor de confraters in Uden waarmee confrater Rein Vaanhoud als rector (pastorale zaken) heel nauw samenwerkt.

Het dagelijks bestuur van de provincie is in de voorbije maanden (zelfs jaren) ook intens bezig geweest met onderzoeken, ontwikkelingen, onderhandelingen, besluitvorming etc. over de eigendommen in Denderleeuw (het voormalig klooster en de in erfpacht gegeven schoolgebouwen en terreinen). Hierbij kon gerekend worden op de professionele en uiterst waardevolle hulp en ondersteuning door onze medewerkers en adviseurs. Het dagelijks bestuur – tevens voorzitter en penningmeester van de kruis-

heren vzw – kon dit lange traject afronden op 14 november 2016 met de ondertekening van een notariële overeenkomst met de vzw KOD (Katholiek Onderwijs Denderleeuw). Op die wijze werd een belangrijk stuk geschiedenis die onze provincie schreef in Denderleeuw afgerond, waarbij de overeenkomst recht doet aan dit verleden en tevens aan onze toekomst. Op vrijdag 13 januari werd dit tijdens de nieuwjaarsreceptie voor het bestuur en het personeel van de scholengemeenschap in Denderleeuw, in aanwezigheid van Viceprovinciaal Roger Janssen en de confraters Joe Op de Kamp (vertegenwoordiger van de provinciaal) en Willy De Bolle, ook geaccentueerd met een toespraak en de onthulling van een gedenkplaat met een gedicht over het werk van de kruisheren in Denderleeuw, geschreven door een oudstudent.

De raadsvergadering

De vergaderingen van de prior-provinciaal met zijn raadsleden werden gehouden in augustus, november en december. In de augustusvergadering werd het relict van het provinciaal kapittel besproken en goedgekeurd voor promulgatie door de prior-provinciaal. Die tekst werd nadien ook onder alle leden van de provincie verspreid. De provinciale statuten bepalen dat het provinciaal bestuur na het provinciaal kapittel ook de limieten vaststelt voor gevallen waarin gedurende het jaar buiten de begroting getreden mag worden. En zo gebeurde. Verder werden er uit Congo 9 aanvragen voor toelating tot de eeuwige professie ontvangen. De raadsvergadering keurde de aanvragen goed voor inzending naar de magister-generaal.

Verder besprak de raadsvergadering de financiële halfjaarcijfers van de provincie,



later de cijfers tot en met het derde kwartaal en de verdere verwachtingen voor de beleggingen en de resultaten over 2016. Voor de pro-provincie volgt de raadsvergadering de uitvoering van de accountantscontrole in de pro-provincie over 2015 en wacht verder op de definitieve resultaten om ook deze te evalueren en te bespreken. In twee ronden werden de begrotingen voor de provincie, de pro-provincie, en de missieprocuur inhoudelijk doorgesproken en dan goedgekeurd voor uitvoering. Kosten en opbrengsten werden geanalyseerd om de ontwikkeling naar de toekomst toe in het oog te houden. Tevens werd besloten tot een verdere administratieve vereenvoudiging van de missieprocuur als één entiteit van de Europese provincie.

Aansluitend bij de begroting voor de pro-provincie zijn ook de ingediende projectbeschrijvingen voor (externe) subsidieverwerving bestudeerd. De afwikkeling van deze projecten volgen het provinciale beleid voor bestemde giften. De missieprocuur heeft de opstelling van deze projectbeschrijvingen tevoren al ondersteund en van advies voor het bestuur voorzien. Ook de prior-provinciaal verleende eerder zijn goedkeuring. De raadsvergadering keurde dan 5 projectbeschrijvingen goed voor actieve subsidiewerving via de missieprocuur; 2 projecten werden nog aangehouden.

De raadsvergadering liet zich informeren over de situatie en vooruitzichten in de pro-provincie. De priorkeuze in Mulo, een ronde van benoemingen en vooral de uitvoering en behaalde resultaten van het langetermijnplan kwamen daarbij aan bod.

Na een provinciaal kapittel volgt altijd een noodzakelijke ronde van benoemingen in de provincie. Ook daarover heeft de raadsvergadering besloten. De benoemingen zijn zoveel mogelijk in continuïteit

goedgekeurd en uitgevoerd. Het secretariaat, de boekhouding, Bulletin, en de missieprocuratoren zijn ongewijzigd. In de kleine gemeenschappen en in Sint Agatha werd een custos benoemd. De juridische adviescommissie bestaat uit Joe Op de Kamp, Olivier Mbusa Machozi en Harold van Lent. Voor het economaat is een geringe herziening van de taakverdeling voorzien tussen de bestuurlijke verantwoordelijkheid, het deskundig economisch advies en de administratieve toepassing daarvan.

Als gevolg van grote drukte door andere opdrachtgevers heeft Frank Boomers aangegeven zich met enige termijn te willen terugtrekken uit het economaat van de provincie. Het bestuur heeft hem bereid gevonden om een beperkte adviesfunctie voor het bestuur te blijven bekleden. Het provinciaal bestuur dankt hem bijzonder voor het vele uitstekende werk dat hij sinds 2010 voor de provincie en haar leden verricht heeft. Verder gaat het provinciaal bestuur op zoek naar een geschikte opvolger, een adjunct voor de econoom (portefeuillehouder in het bestuur).



Voor het terrein van de vorming is de provinciaal conform de besluitvorming van het generaal kapittel 2015 in overleg getreden met de magister-generaal. Na dit overleg werd met goedkeuring van het provinciaal bestuur en van de magister-generaal confrater Roger Janssen benoemd als verantwoordelijke voor de vorming in onze provincie. Joe Op de Kamp is de contactpersoon voor geïnteresseerde personen die om informatie



en oriëntatie vragen. En indien er voor iemand een traject van onderscheiding begonnen wordt, zal een adviescommissie voor de vorming in werking treden, waarin

Roger Janssen (voorzitter), Joe Op de Kamp en Pierre Vandormael zitting hebben.

Tot zover deze weergave. Voor vragen hierover kunt u altijd contact opnemen.

Uit de agenda van de provinciaal

25 jan	Vergadering provinciaal bestuur met de lokale oversten (Maaseik)
26 jan	Conventskapittel Sint Agatha
30 jan	Overleg Dagelijks bestuur en financiële adviseurs over 'Crosier Investment Study' (Maaseik)
31 jan	Overleg met directie Sint Aegten
6–11 feb	Roger Janssen presentatie studie over de normatieve priorij; gesprekken met Magister Generaal (Rome)
17 feb	Vergadering provinciaal en raad (Maaseik)
23 feb	Conventskapittel Sint Agatha

URV vormingsdagen 2017

door Harold van Lent

Na een eerdere vooraankondiging heeft de koepelvereniging van de Religieuzen van Vlaanderen nu de inschrijving voor de URV-vormingsdagen geopend. Het thema in 2017 is: "Laudato Si': een dringend appèl tot handelen ; Zorg voor de schepping – ecokerk en ecospiritualiteit". De spreker is Karel Malfliet, stafmedewerker van Ecokerk – Netwerk Rechtvaardigheid en Vrede. Voor inschrijving wordt u gevraagd om te kiezen uit drie mogelijke locaties: 1) Dioceesaan Huis Ter Dennen in Westmalle op donderdag 9 maart 2017; 2) Vormingscentrum La Foresta in Vaalbeek op dinsdag 14 maart 2017; 3) Diocesaan Centrum Groenhove in Torhout op vrijdag 17 maart 2017. U kunt zich inschrijven voor 1 maart 2017 en de kosten bedragen € 30 per persoon, middagmaal en koffie inbegrepen.

Tijdens deze vormingsdag zal de inhoud van de tweede encycliek van paus Franciscus uitgebreid behandeld worden. In zijn schrijven over het milieu gaat de paus uit van een "integrale ecologie" die deel is van het sociale vraagstuk waarin het economische, het ecologische en het sociale samen moeten bekeken worden.

Vervolgens zal Karel Malfliet nader ingaan op de diepere betekenis van de pauselijke encycliek in ons dagelijks leven. Wat betekent klimaatverandering voor individuele mensen en hun dagelijkse keuzes? Bestaat er zoiets als ecospiritualiteit? Wat is een klimaatplan? En hoe kunnen wij als kerk, als congregatie, als religieuze gemeenschap daaraan meewerken? Neem alvast een voorproefje via www.netrv.be/ecokerk/klimaatnetwerk

Colofon

Bulletin van de Europese provincie van de Kruisheren (OSC).

Redactie-adres: Kloosterlaan 26, 5435 XD Sint Agatha, Nederland.

Bulletin is een informatie- en opinieblad; iedere auteur is verantwoordelijk voor de inhoud van zijn artikel.

Verschiijnt 10 maal per jaar (niet in juli en augustus); Sluitingsdatum kopij: de 15^e van de maand.

Redactie: Willy De Bolle, Harold van Lent. E-mail: bulletin@kruisheren.eu Website: www.kruisheren.eu

